

Krystyna Olińska

Bilczew, gm. Kramsk, woj. konińskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 15, 163-164

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W trakcie prac stwierdzono obecność pięciu obiektów w ramach warstwy użytkowej - dwóch półziemianek, paleniska oraz dwóch jam o bliżej nieokreślonym przeznaczeniu. Interesujących danych dostarczyła zwłaszcza szczegółowa eksploracja obiektów mieszkalnych, usytuowanych w północnej części majdanu, oddalonych od siebie o około 5 m. Zadokumentowano układ warstw w tych, owalnych w rzucie poziomym, obiektach, z fragmentami konstrukcji drewnianych w kontekście z intensywną spalenizną i sprażoną w ogniu gliną. Taka sytuacja zaistniała w partii spagowej domostw.

Podczas eksploracji zarówno obiektów, jak i warstwy użytkowej natrafiono na około 500 fragmentów ceramiki, w tym kilkanaście dużych ułamków naczyń, nieliczne kości zwierzęce oraz wyroby metalowe, przeważnie gwoździe. Znaleziony materiał ceramiczny potwierdza dane ze źródeł historycznych o założeniu grodu na początku X wieku, jego schyłek przypada na przełom XIII/XIV w., kiedy to nad Łebę dotarli Krzyżacy.

Materiał zabytkowy złożono w Muzeum w Lęborku.

Badania będą kontynuowane.

BIAŁOSLIWIE
woj. pilskie
Stanowisko 24

patrz
okres lateński

BILCZEW, gm. Kramsk
woj. konińskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadziła mgr Krystyna Olińska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko szkieletowe wczesnośrednio-wieczne /X w./.

Celem badań była próba uchwycenia zasięgu cmentarzyska oraz uzyskanie materiału dla bliższego określenia chronologii obiektu.

Stanowisko położone jest około 200 m na południe od wsi, na szczycie wyniesienia.

Zbadano obszar 110 m² koncentrując się głównie w jego wschodniej części. Wyeksplorowano 3 groby szkieletowe, które usytuowane były na osi E-W. Na wyposażenie pochówków składały się noże żelazne, koralik, krzesiwo z dwoma krzemieniami, topór żelazny, wiaderko oraz naczynia gliniane.

W zachodniej partii stanowiska odkryto ślady cmentarzyska ciało-

palnego prawdopodobnie współczesnego szkieletowemu.

Materiał oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania będą kontynuowane.

BIZORENDA, gm. Sobków
woj. kieleckie
Stanowisko 12

patrz
okres rzymski

CEDYNIA
woj. szczecińskie
Stanowisko 2

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadziła dr Helena Malinowska-Łazarczyk. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Trzynasty sezon badań. Cmentarzysko średniowieczne /X-XIV w. /.

Przebadano 3, 5 ara powierzchni ustalając przebieg rowu na południowym stoku wzgórza. W tej partii rów w niektórych miejscach wypłyca się, w innych z kolei pogłębia się, dochodząc do głębokości 95 cm od powierzchni darni. Zaobserwowano również, że przeciął on kilka pochówków szkieletowych.

W części północno-zachodniej wzgórza udało się uchwycić jedynie fragment rowu, tuż przy polu ornym. Ze względu jednak na uprawę prac w tej części nie można było kontynuować. Tuż obok rowu w północno-zachodniej części wzgórza odkryto duże owalne palenisko o średnicy 105 cm, z zawartością węgla drzewnych i polnych kamieni, którymi wyłożony był jego spąg.

Odkryto zaledwie 5 pochówków szkieletowych, w tym 4 na południowo-zachodnim stoku wzgórza i 1 w północno-zachodniej partii cmentarzyska.

Pochówki w partii południowo-zachodniej nie posiadały wyposażenia. Na uwagę zasługuje grób nr 1.118, gdzie zmarły pochowany został w łodzi drewnianej, dziobem zwróconej w kierunku północno-zachodnim, zgodnie z kierunkiem usytuowania głowy zmarłego. Drugim ciekawym pochówkiem był grób nr 1.117, gdzie zmarły pochowany został w pozycji skurczonej, na brzuchu. Kierunek ułożenia N-S. Jedyńy odkryty grób w partii północno-zachodniej nr 1.120 wyposażony został w miecz, ostrogę i nóż. Zespół ten datowany jest na pierwszą połowę XII w.

Badania będą kontynuowane.